

Vypravěno

dne 9. 12. 2013.

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0159r

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Praha

Č.j.: MV - 121143 - 5/VS - 2013

- 6 - 12 - 2013

MVCRP00Z1UUV

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle §152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu ko, státního občana Alžírska, trvale bytem (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 9. 2013, č.j.: VS-3092/835.3/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 9 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 22. 11. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 5. 9. 2013, byla jeho žádost podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel přicestoval do České republiky v listopadu 1997. V období od roku 1998 do roku 2000 podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná na živnostenské oprávnění. Od roku 2000 vystřídal několik restaurací v Praze, kde působil jako **číšník**, později jako vrchní číšník. Od 5. 9. 2011 dosud je zaměstnancem obchodní společnosti P s.r.o., která provozuje francouzskou restauraci na Starém Městě v Praze.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 28. 1. 2013, č.j.: VS-3092/53/2-2012 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo

do 1. 3. 2013 a zároveň jej vyzvalo, aby v této lhůtě zaslal Ministerstvu vnitra v odůvodnění tohoto usnesení uvedené dokumenty a vyjádření, nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to ve smyslu § 3 správního řádu v návaznosti na § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž ho podle § 36 a § 38 správního řádu vyzvalo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady nepředloží Ministerstvu vnitra ve stanové lhůtě, nezbude správnímu orgánu, než řízení ve věci zastavit v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Dne 22. 2. 2013 byly Ministerstvu vnitra doručeny požadované doklady a žadatelovo vyjádření o jeho cestách do zahraničí od doby povoleného trvalého pobytu na území České republiky.

Z předloženého vyúčtování plateb pojistného bylo patrné, že žadatel neplnil řádně své povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravujícího veřejné zdravotní pojištění. Proto bylo správní řízení usnesením ze dne 21. 5. 2013, č.j.: VS-3092/53/2-2012 znovu přerušeno do 24. 6. 2013 a žadatel byl vyzván k předložení vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění od data povoleného trvalého pobytu dosud a zároveň byl vyzván k předložení vyjádření k opožděným úhradám pojistného, které vedly ke vzniku penále, dále ke zdroji svých příjmů v době, kdy nebyl zaměstnán a k předložení dokladu o současné výši příjmu. Požadované doklady a vyjádření byly doručeny Ministerstvu vnitra dne 18. 6. 2013.

III.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo prokázáno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti více než požadovaných pět let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel požádal podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. K žádosti přiložil potvrzení Zastupitelského úřadu Alžírsko v Praze ze dne 26. 6. 2012, dokládající, že právní úprava pozbývání alžírského státního občanství neumožňuje v jeho případě toto státní občanství pozbýt.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Z předložených dokladů bylo zjištěno, že žadatel je sice pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) od data povoleného trvalého pobytu, ale v době, kdy byl jako osoba bez danitelných, resp. započitatelných příjmů, neplnil povinnost hradit včas VZP

zdravotní pojištění. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky žadateli neprominulo, protože neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, které by prominutí splnění této podmínky umožňovaly. Žadatel nehradil včas pojistné na veřejné zdravotní pojištění opakovaně, k úhradě dlužného pojistného došlo až v průběhu roku 2012 a k úhradě penále až v průběhu správního řízení o žádosti.

Tím, že žadateli za posledních pět let v důsledku neplnění zákonných povinností vůči VZP bylo soustavně vyměřováno penále, nelze hovořit o jeho skutečném vztahu k České republice. Tento vztah je však další podpůrnou podmínkou pro případné prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Proto se Ministerstvo vnitra rozhodlo možností prominutí splnění této podmínky nevyužít a podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadateli neprominulo.

Vzhledem k tomu, že žadatel nesplnil dvě ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, které mu nebyly prominuty, rozhodlo Ministerstvo vnitra způsobem uvedeným ve výroku napadeného rozhodnutí a žádost zamítlo.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad (rozhodnutí převzal dne 11. 9. 2013 a rozklad byl doručen Ministerstvu vnitra dne 23. 9. 2013, doplnění pak dne 26. 9. 2013).

V rozkladu žadatel potvrzuje, že byl v době od června 2009 do ledna 2011 zaměstnancem obchodní společnosti F s.r.o., která byla povinna za něj v daném období hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění. K rozkladu předkládá rovněž kopii zápočtového listu prokazujícího zaměstnání v obchodní společnosti s.r.o. v době od 1. 9. 2007 do 23. 12. 2008 a registrační údaje VZP ze dne 13. 9. 2013. Při rozhodování o rozkladu má být dle žadatele přihlédnuto k tomu, že dluh na zdravotním pojištění nezpůsobil.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění

pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis je správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost států“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

Jak již bylo výše v rozhodnutí o rozkladu uvedeno, žádost byla zamítnuta z důvodu neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že v rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí. Pokud žadatel poukazuje na pochybení bývalého zaměstnavatele, z dokladů předložených v průběhu správního řízení je zřejmé, že žadatelův dluh na pojistném činil 6 480 Kč za měsíce únor 2007, leden až květen 2009, tedy mimo období, kdy byl zaměstnán. Další dluh na pojistném vznikl v období únor až září 2011. VZP nevymáhala na žadateli dlužné pojistné za období, kdy byl zaměstnán, ale za období, kdy byl osobou bez zdanitelných příjmů, tedy samoplátcem.

V napadeném rozhodnutí nebylo možnosti prominutí splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství využito z toho důvodu, že se nejednalo o ojedinělé pochybení žadatele. K úhradě dlužného pojistného došlo až po vystavení výkazu nedoplatků v průběhu roku 2012 a k úhradě penále až v průběhu správního řízení o žádosti. Protože doba, kdy žadatel dlužil VZP nemalé finanční částky výrazně překračuje dobu, kdy žadatel závazky vůči VZP nemá, ministr vnitra si nemohl učinit závěr, že žadatel bude do budoucna zákonné povinnosti plnit.

Žadatel v rozkladu projevil přání, aby bylo přihlédnuto k tomu, že dluh na zdravotním pojištění nezpůsobil. Doklady, které doposud Ministerstvu vnitra předložil, však jeho tvrzení neprokazují. Žadatel se vůbec nevyjádřil k tomu, z jakých důvodů své povinnosti neplnil, nelze tak posoudit, zda existovaly závažné překážky, aby své povinnosti plnil. Žadatel je nyní již dva roky nepřetržitě zaměstnán, pojistné na veřejné zdravotní pojištění za něj hradí zaměstnavatel. K poslední úhradě penále došlo v únoru 2013. Vzhledem k neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, nebylo žadateli prominuto ani splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra považuje odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra za řádně odůvodněné, plně přezkoumatelné a v souladu, jak se zákonem o státním občanství, tak s ustanoveními správního řádu, kdy byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a kdy Ministerstvo vnitra rozhoduje ve skutkově shodných nebo obdobných případech (o žádostech) tak, aby nevznikly nedůvodné rozdíly. Ministerstvo vnitra se při rozhodování zabývalo dostatečně všemi okolnostmi případu, avšak vzhledem k uvedenému nemohlo jinak, než žádost zamítnout.

Ministr vnitra připomíná, že žadatel v současné době disponuje v České republice statutem povoleného trvalého pobytu a toto pobytové oprávnění mu garantuje převážnou většinu práv, které pro své faktické žití v České republice potřebuje.

144

Ministr vnitra v rámci posuzování jednotlivých žádostí také hodnotí, do jaké míry může žadateli způsobit neudělení českého státního občanství problémy v procesu integrace do české společnosti, včetně pracovní. Při tomto hodnocení vychází z čl. 42 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“). Článek 42 odst. 2 Listiny stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům České republiky.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, které žadateli nebyly prominuty.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

Ministr vnitra:

